

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 28^{ΗΣ} ΜΑΪΟΥ 1981

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΚΑΡΜΙΡΗ

ΙΑΤΡΙΚΗ.—'Εντερίτις ἀπὸ **Campylobacter** εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἀττικῆς, ὥπὸ *P. Basileiadē - Xρ. Μαυρομμάτη - I. A. Παπαδάκη - Ch. Sérié**. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Π. Βασιλειάδη.

Tὰ **Campylobacter** ὑπήγοντο μέχρι τὸ 1963 εἰς τὸ γένος τῶν Δονακίων (*Vibrio*). Διαφέρουν ὅμως τῶν Δονακίων διὰ τῶν ἀντιγονικῶν καὶ βιοχημικῶν ἴδιοτήτων των, αἵτινες εἶναι πολὺ διαφορετικά, ἴδιαιτέρως εἰς τὴν περιεκτικότητά των εἰς γουανίνην - κυτοσίνην (*G + C content*) τοῦ ADN των. Διὰ τοὺς ὡς ἄνω λόγους οἱ Sebald καὶ Véron (1963) ἐπρότεινον διὰ τοὺς μικροοργανισμοὺς τούτους ἐν διάφορον, νέον γένος, τὸ **Campylobacter** τὸ δποῖον περιλαμβάνεται εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν σπιριλλοειδῶν (Véron et Chatelain, 1973).

Τὸ γένος τῶν **Campylobacter** περιλαμβάνει 5 εἰδη. Ἐκ τούτων τὰ τρία ἔνδιαφέρουν τὴν κτηνιατρικὴν (προκαλοῦν ἐκτρώσεις εἰς τινα ζῶα ἢ διαρροίας). Δύο ἄλλα εἰδη ἔνδιαφέρουν τὴν ἀνθρωπίνην παθολογίαν. Ταῦτα εἶναι τὸ *C. fetus*, τὸ παλαιὸν *Vibrio fetus* καὶ κυρίως τὸ *C. jejuni / coli*. Τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶχεν ἀπομονωθῆ ἀπὸ αἷμοκαλλιεργείας εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν King (1957) ἢ δποίᾳ τὸ εἶχεν δνομάσει «συγγενικὰ δονάκια» (related vibrios). Ἡ King ἔκανε τὴν σημαντικὴν παρατήρησιν ὅτι οἱ ἀσθενεῖς, εἰς τοὺς δύοις ἡ αἷμοκαλλιεργεία ἢ τὸ θετικὴ εἶχον ὡς προέχον σύμπτωμα, ἔντονον ἐντερίτιδα. Ἡ King (1962), παρετήρησεν ἐπίσης ὅτι ἡ ἀρίστη θερμοκα-

* P. VASSILIADIS - CHR. MAVROMMATHI - J. A. PAPADAKIS - CH. SÉRIE, Entérite à **Campylobacter** dans la région de l'Attique.

σία ἀναπτύξεως τῶν «related vibrios» ἥτο 37⁰C ἢ καὶ 43⁰C, ἐνῶ δὲν ἀνεπιύστοντο εἰς 25⁰C. Ἀντιθέτως τὸ V. f e t u s δὲν ἀνεπιύσσετο εἰς 43⁰C ἀλλὰ εἰς 37⁰C, καὶ εἰς 25⁰C. (King 1962).

Αἱ παρατηρήσεις αὗται τῆς King παρεκίνησαν τοὺς Βέλγους ἐρευνητὰς Butzler καὶ συνεργ. (1973) νὰ ἀναζητήσουν τοὺς μικροοργανισμοὺς τούτους εἰς τὰ διαρροϊκὰ κόπρανα. Οἱ συγγραφεῖς οὕτοι ἐπέτυχον εἰς τὴν προσπάθειάν των αὐτὴν χρησιμοποιοῦντες δύσκολον τεχνικὴν ἀπομονώσεως. Ἐπὶ 900 διαρροϊκῶν κενώσεων τὰς δρποίας ἔξήτασαν διὰ τῆς μεθόδου των, εἰς 5,1% ἀπεμόνωσαν C. j e j u n i, ἐνῶ ἐπὶ 1000 ὑγιῶν παίδων τὸ μικρόβιον τοῦτο ἀνευρέθη εἰς ἀναλογίαν μόνον 1,3%.

Ἐν νέον σημαντικὸν βῆμα ἐπραγματοποιήθη τὸ 1977 ὑπὸ τοῦ Skirrow δ ὁ δρποίος εἰσήγαγε καὶ νέαν σχετικῶς ἀπλῆν τεχνικὴν ἀπομονώσεως τοῦ C. j e j u n i ἀπὸ τὰ κόπρανα, διὰ τῆς χρήσεως ἐκλεκτικοῦ ὑλικοῦ τὸ δρποῖον ἐπενόησε. Διὰ τῆς μεθόδου του δ ἐρευνητὴς οὗτος (1977) διεπίστωσεν ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἀγγλίας δρπού εἰσηγάγετο, 7,1% τῶν ἐντεριτίδων ὠφείλοντο εἰς τὸ C. j e j u n i / C. c o l i.

Ἐκτοτε πολλαὶ μελέται διεξαχθεῖσαι εἰς διαφόρους χώρας ἀπέδειξαν ὅτι ἡ εἰς C a m p y l o b a c t e r διφειλομένη ἐντεριτική εἶναι νόσος κοσμοπολιτική. Ἄλλοι συγγραφεῖς εἰς Ἀγγλίαν ἀνεῦρον ποσοστὰ 14% (Bruce καὶ συνεργ. 1977), 8,7% (Tefler - Brunton καὶ Hyggie 1977), 5,8% (Tanner καὶ Bullin 1977). Εἰς H.P.A. περιεγράφη σημαντικὴ ἐπιδημία ὑδροκῆς προελεύσεως (M M W R 1978α). Περιεγράφησαν ἐπίσης περιπτώσεις διφειλόμεναι εἰς κατανάλωσιν μὴ παστεριωθέντος γάλακτος ἀγελάδος (M M W R 1978 β) καὶ ἐγένετο μία σημαντικὴ παρατήρησις, ἡτις ἐνοχοποίησε νεαροὺς κύνας πάσχοντας ἀπὸ διάρροιαν ἐκ C a m p y l o b a c t e r ἡτις μετεδόθη εἰς παιδία. (Blaser καὶ Cravens 1978). Παρὰ ταῦτα εἰς πρόσφατον ἀνακοίνωσιν οἱ Blaser καὶ La Force (1980) προέβησαν εἰς νέας ἐρεύνας πρὸς διαπίστωσιν τοῦ ὑποδόχου τῆς καμπυλοβακτηριάσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Εἰς Βέλγιον, ἡ ἀνευρεθεῖσα ἀναλογία ὑπὸ τοῦ Lawrens καὶ συν. (1978) ἥτο 5,9%. Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν οἱ De Mol καὶ Bosmans (1978) ἀνεῦρον ὃς αἴτιον τὸ C. j e j u n i / C. c o l i εἰς 11% τῶν ἐντεριτίδων. Εἰς Καναδᾶν αἱ ἀνευρεθεῖσαι ἀναλογίαι εἶναι χαμηλαὶ καὶ κυμαίνονται εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας. Οὗτω εἰς Ontario ἥτο 1,3% (C D W R 1978α), εἰς Alberta 2,3% (C D W R 1978β) καὶ εἰς Montreal 2,9% (C D W R 1978 c). Εἰς Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλλίαν τὸ 1978 τὸ Κέντρον Ἐπαγρυπνήσεως τῶν Μεταδοτικῶν Νόσων ἀναφέρει τὸν ἀριθμὸν 6.347 ἀπομονώσεων (O M S 1979). Εἰς τὸ Στρασβούργον οἱ

Piemont και Abanamy (1980) άνεξήτησαν *Campylobacter* είς 21.000 κοπρανοκαλλιεργείας. Άνευρον *C. jejuni* μόνον είς 0,5 %. Δυστυχώς δύμως οι συγγραφεῖς ούτοι, λόγω έλλειψεως κλινικῶν δεδομένων, δὲν ήδυνήθησαν νὰ ἀξιοποιήσουν τὰ εὑρήματά των. Άναφέρουν δύμως ὅτι 25 % ἐκ τῶν ἀτόμων ἄτινα ἔφερον *Campylobacter*, δὲν παρουσίαζον συμπτώματα ἐκ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος.

Άνεφέραμεν ἀνωτέρῳ ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὕδατος, τὸ γάλα τῶν ἀγελάδων καὶ οἱ σκύλοι δύνανται νὰ εἶναι τὸ αἴτιον τῆς μεταδόσεως τῆς νόσου. Θὰ προσθέσωμεν ὅτι καὶ αἱ ὄρνιθες ἀποτελοῦν σημαντικὸν ὑποδόχον τοῦ *C. jejuni* εἰς τὴν φύσιν. Πράγματι τὸ *Campylobacter* ἀνευρέθη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν σφαγίων δρυνθίων ἑτοίμων πρὸς πώλησιν καὶ εἰς τὰ κόπρανα τῶν πτηνῶν τούτων εἰς ἀναλογίας αἴτινες κυμαίνονται ἀπὸ 14% - 91%, δπως διεπίστωσαν οἱ Simmons καὶ Gibbs (1977), οἱ Bruce καὶ συνεργ. (1977), οἱ Hayter καὶ Cruickshank (1977), οἱ Ribeiro (1978), οἱ Vassiliadis καὶ συνεργ. εἰς τὴν περιοχὴν Ἀττικῆς καὶ Ἀργούς (1979), ή Αὐγουστίδου - Σαββοπούλου εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Θεσσαλονίκης (1980).

Ἐν Ἑλλάδι τὸ *Campylobacter jejuni* ἀπεμονώθη διὰ πρώτην φορὰν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1978 ὑπὸ τοῦ Vassiliadis καὶ συνεργ. (1980), ἐκ κοπράνων παιδὸς 3 ἔτῶν, τὸ δόπον ἔπασχεν ἐκ διαρροίας. Θὰ προσθέσωμεν ὅτι εἰς μεταγενεστέραν λίαν ἐμπεριστατωμένην μελέτην εἰς Θεσσαλονίκην, ή Αὐγουστίδου - Σαββοπούλου (1980) ἀνεῦρεν εἰς περιοχὴν τῆς Βορείου Ἑλλάδος *C. jejuni* εἰς 7,2% τῶν διαρροιῶν εἰς παιδία καὶ 2,4% εἰς τὸν ἐνήλικας. Ἡ συγγραφεῖς αὕτη ἀνεῦρεν ώς ἄλλα μικροβιακὰ αἴτια διαρροιῶν, σιγκέλλας εἰς μικροτέραν ἀναλογίαν καὶ ἀκόμη σπανιώτερον σαλμονέλλας.

Ἡμεῖς συνεχίσαμεν τὰς μελέτας μας εἰς τὴν περιοχὴν Ἀττικῆς καὶ τὸν πέριξ Νομοὺς κατὰ τὸ ἔτος 1980. Άναφέρομεν κατωτέρῳ τὰ εὑρήματά μας.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ

‘Υλικά. Τὰ ἔξετασθέντα κόπρανα ἀναφέρονται εἰς τὸν πίνακας 1, 2 καὶ 3. Εἰς τὸν τίτλον τῶν πινάκων τούτων ἀναφέρεται ή ἡλικία καὶ τὸ ὄργανο μετατρέπεται σε ποιόρχοντο. Συνολικῶς ἔξητάσθησαν 413 δείγματα κοπράνων ἀνθρώπου. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔξετάσεως 286 δειγμάτων κοπράνων ὑγιῶν ζώων δίδονται εἰς τὸν πίνακα 4.

Μέθοδος. Έχρησιμοποιήσαμεν τὴν ὑπὸ τοῦ Skirrow εἰσαγθεῖσαν μέθοδον (1977) μὲ πολὺ μικρὰς τροποποιήσεις. Αἱ τροποποιήσεις εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

Π Ι Ν Α Ε 1.

Απομόνωσις παθογόνων μικροβίων από 225 δείγματα κοπράνων, τροφίμων και προσωπικού. Ιδρύματος στεγάζοντος παιδία από 0 - 15 έτών.

Είδος μικροβίου	Άρ. θετ.	% θετ.
C. jejuni/coli	7	3.1
Salmonella	46	20.4
E. coli έντεροπαθογόνος (παιδία έως 2 έτών).	15	6.7
Staphylococcus coag (+) (εἰς βρέφη)	10	4.4

Π Ι Ν Α Ε 2.

Απομόνωσις παθογόνων μικροβίων από διαρροϊκά κόπρανα 136 παιδίων νοσηλευομένων εἰς Παιδιατρικὸν Νοσοκομεῖον.

Είδος μικροβίου	Άρ. θετ.	% θετ.
C. jejuni/coli	4	2.9
Salmonella	9	6.6
Shigella	14	10.3
E. coli έντεροπαθογόνος (παιδία έως 2 έτών).	14	10.3
Staphylococcus coag (+) (εἰς βρέφη) .	5	3.7
Y. enterocolitica	1	0.7

Π Ι Ν Α Ξ 3.

Απομόνωσις παθογόνων μικροβίων από διαρροϊκάς κενώσεις
52 έξωτερικῶν ασθενῶν.

Είδος μικροβίου	Άρ. θετ.	% θετ.
C. jejuni/coli	4	7.7
Salmonella	2	3.8
Shigella	1	1.9
Staphylococcus coag (+) (εἰς νεογνὰ) .	3	5.8
Y. enterocolitica (εἰς παιδία μὲ Cooley)	4	7.7

Π Ε Λ Ι Τ Η

Π Ι Ν Α Ξ 4.

Απομόνωσις C. jejuni / C. coli από κόπρανα
διαφόρων ειδών υγιών ζώων.

Zώον	Άριθμός έξετάσεων	Άριθμός θετικῶν	% θετικῶν
Κύνες	50	23	46
Ίπποι	99	0	0
Πρόβατα	15	0	0
Ταῦροι	25	0	0
Χοῖροι	97	74	76,3

α) Τὸ ὑφ' ἡμῶν χρησιμοποιηθὲν ἐκλεκτικὸν ὑλικὸν περιεῖχεν 1,25 ΔΜ/ml πολυμυξίνης ἀντὶ 2,5 ΔΜ/ml ὡς χρησιμοποιεῖ ὁ Skirrow.

β) Εἰς τὸ ἄγαρ «Blood agar No 2» τῆς Oxoid προσθέτομεν ἀντὶ αἵμολυθέντος αἵματος ἵπτου, κιτρικοῦχον αἷμα.

Ἡ ἐπώασις τῶν τρυβλίων γίνεται εἰς 43° C ἐπὶ 1 ἥως 2 ἡμέρας εἰς δοχεῖα ἀναεροφιώσεως, δικατάλυτης τοῦ καλύματος τῶν ὅποιων ἔχει ἀφαιρεθῆ, καὶ εἰς τὰ ὅποια προσθέτομεν ἔνα φάκελλον GasPak ὥστε νὰ μεταβληθῇ ἐντὸς τοῦ δοχείου ἡ περιεκτικότης τῆς ἀτμοσφαίρας εἰς περίπου 5% διξυγόνον, 10% CO₂ καὶ τὸ ὑπόλοιπον ὑδρογόνον.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν *Campylobacter* ὑπὸ τὰς προαναφερθείσας συνθήκας εἶναι πολὺ χαρακτηριστική. Ἀνακαλλιέργειαι ἐκτελοῦνται εἰς κεκλιμένον αἵματοῦχον ἄγαρ καὶ εἰς ἄγαρ Muller-Hinton. Γίνονται παρασκευάσματα, τὰ ὅποια χρωματίζονται διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Gram καὶ ἐλέγχεται καὶ ἡ κυνητικότης τῶν καλλιεργειῶν μεταξὺ πλακὸς καὶ καλυπτρίδος.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἔξετάσεων ἐπὶ κοπράνων ἀνθρώπου δίδονται εἰς τοὺς πίνακας 1, 2, 3. Θὰ προσθέσωμεν ὅτι τὰ παιδία, τὰ ὅποια περιλαμβάνονται εἰς τὸν πίνακα 1 δὲν εἶναι μόνιμα εἰς τὸ "Ιδρυμα τὸ ὅποιον τὰ φιλοξενεῖ". Ἐπὶ πλέον ἀρκετὰ παιδία καὶ οἱ ἐνήλικες οἵτινες ἔξητάσθησαν δὲν παρουσίαζον διάρροιαν. Ἡ ἔξετασις τῶν κοπράνων των ἐγένετο διότι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐρεύνης, δύο φοράς ἐνεφανίσθη εἰς τὸ "Ιδρυμα τοῦτο ἐπιδημικὴ ἔξαρσις, μία ὀφειλομένη εἰς *S. bovis* (ἀπὸ Φεβρ. - Σεπτ. 1980) καὶ ἡ ἄλλη εἰς *S. enteritidis* (ἀπὸ Σεπτ. 1980 μέχρι σήμερον). Δι’ αὐτὸν τὸν λόγον ἐγένοντο ἔξετάσεις ὑγιῶν ἀτόμων πρὸς ἀνεύρεσιν μικροβιοφόρων. Ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν 225 ἔξετασθέντων, 78 εἶχον παθογόνα μικρόβια ἥτοι 34,6%, ἐκ τῶν ὅποιων 3,1% ὀφείλοντο εἰς *Campylobacter*.

Εἰς τὸν πίνακα 2 φαίνεται ὅτι ἐπὶ 136 περιπτώσεων διαρροίας εἰς παιδία, εἰς 50 ἀνευρέθη μικροβιακὸς αἰτιολογικὸς παράγων ἥτοι εἰς 36,8%. Ἡ καμπυλοβακτηρίασις προεκάλεσε μόνον 2,9% τῶν περιπτώσεων καὶ 8,5% τῶν διαρροιῶν αἴτινες διεγνώσθησαν μικροβιολογικῶς.

Εἰς τὸν πίνακα 3 ἐπὶ 52 ἔξωτερικῶν ἀσθενῶν, 4 εἶχον προσβληθῆ ὑπὸ τοῦ *Campylobacter* ἥτοι 7,6% ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν περιπτώσεων διαρροίας καὶ 28,6% ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων διαρροίας αἴτινες διεγνώσθησαν μικροβιολογικῶς.

Εἰς τὸν πίνακα 4 παρατίθενται τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὅποια ἀνευρέθησαν εἰς τὰ κόπρανα διαφόρων εἰδῶν ζώων.

Εἰς τοὺς κύνας ἀνευρέθησαν 46% θετικὰ διὰ *Campylobacter*. Ἡ ἀναλογία αὗτη εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα τῆς ἀνευρεθέσης εἰς Θεσσαλονίκην ὑπὸ τῆς Αὐγουστίδου - Σαββοπούλου (1980), ἡτις ἦτο μόνον 10% καὶ τῆς ἀνευρεθέσης εἰς H.P.A. ὅπου οἱ νεαροὶ κύνες ἥλικιας κάτω τῶν 3 μηνῶν ἦσαν θετικοὶ εἰς ἀναλογίαν ἀπὸ 13% ἔως 33%, ἐνῶ τὰ ζῶα ἄνω τῶν 6 μηνῶν ἦσαν θετικὰ μόνον εἰς ἀναλογίαν περίπου 5%. Θὰ προσθέσωμεν ὅτι οἱ κύνες, τοὺς ὅποίους ἔξητάσαμεν ἦσαν ἀπαντες ἀδέσποτα ζῶα.

Οἱ χοῖροι ἀπεδείχθησαν ὠσαύτως φορεῖς *Campylobacter* εἰς πολὺ μεγάλην ἀναλογίαν. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ κύνες ἔχονται εἰς μεγαλυτέραν ἐπαφὴν μὲ μεγάλον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τὸ εὔρημα τοῦτο ἐνισχύει τὴν ὑπὸ ἄλλων συγγνωφέων ἐκφρασθέσαν ἀποψιν ὅτι τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποτελῇ αἰσθητὸν παράγοντα εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς νόσου εἰς τὸν ἄνθρωπον.

RÉSUMÉ

Nous avons pu déceler des cas de diarrhée à *Campylobacter* dans la région de l'Attique de tous les groupes humains examinés. Cependant sa fréquence ne semble pas importante et ne dépasse pas celle due aux autres agents microbiens de la pathologie intestinale.

Nous avons rencontré *C. jejuni/coli* dans les selles de 46% des chiens normaux de divers âges et races examinés. Cette fréquence élevée est en faveur de l'opinion émise par d'autres auteurs que cet animal pourrait jouer un rôle comme transmetteur de la campylobactériose.

BIBLIOGRAPHIE

- P. Augoustidou - Savvopoulos, *Campylobacter jejuni as a cause of gastroenteritis*. Thèse de doctorat. Thessaloniki, 1980.
- M. Blaser - J. Cravens, *Campylobacter enteritis associated with canine infection*. Lancet, **2**, 979 - 981 (nov. 4), (1978).
- M. J. Blaser et M. F. La Force, *Reservoirs for human campylobacteriosis*. J. Infect. Dis. **141**, 665 - 671, (1980).
- D. Bruce - W. Zochowski - I. R. Ferguson, *Campylobacter enteritis*. Brit. Med. J., **2**, 1219, (1977).
- J. P. Butzler - P. Dekeyser - M. Detrain - F. Dehaen, *Related vibrio in stools*. J. Pediatr., **82**, 493 - 495, (1973).

- C. D. W. R., *Campylobacter enteritis - Ontario*, **4**, 57 - 58. Canada (1978 a).
 ———, *Campylobacter enteritis - Alberta*, **4**, 6 - 7. Canada (1978 b).
 ———, *Campylobacter enteritis in children - Quebec*, **4**, 117 - 118, Canada (1978 c).
 ———, *Entérite à Campylobacter liée à la consommation de lait, Alberta*, vol. **7-4**, 17 - 20, Canada (1981).
- P. De Mol & E. Bosmans, *Campylobacter enteritis in Central Africa*. *Lancet*, **1**, 604, (1978).
- L. J. Hayter & J. G. Cruickshank, *Campylobacter enteritis*. *Brit. Med. J.* **2**, 1219, (1977).
- E. O. King, Human infections with «Vibrio fetus» and a closely related vibrio. *J. Inf. Dis.*, **101**, 119 - 128, (1957).
 ———, The laboratory recognition of «Vibrio fetus» and closely related Vibrio isolated from cases of human vibriosis. *Ann. N. Y. Acad. Sci.*, **98**, 700 - 711, (1962).
- K. P. Lander et K. P. W. Gill, Experimental infection of the bovine udder with «Campylobacter coli-jejuni». *J. Hyg. Camb.* **84**, 421-428, (1980).
- S. Lauwers - M. De Boeck - J. P. Butzler, *Campylobacter enteritis in Brussels*, *Lancet*, **1**, 604 - 605, (1978).
- M. M. W. R., Waterborne *Campylobacter gastroenteritis*-Vermont, **27**, 207. U.S.A. (1978 a).
 ———, *Campylobacter enteritis - Colorado*, **27**, 226. U.S.A. (1978 b).
- O. M. S., Surveillance des campylobacters. *Bull. épид. hebdo.* No 38, **54**, 286 - 296, (1979).
- Y. Piement et A. Abanamy, «Campylobacter jejuni» agent de diarrhées : expérience d'un an de recherches systématiques. *Méd. Malad. infect.* **10**, 294 - 300, (1980).
- I. A. Porter and Th. M. S. Reid, A milk-borne outbreak of *Campylobacter* infection. *J. Hyg. Camb.*, **84**, 415 - 419, (1980).
- C. D. Ribeiro, *Campylobacter enteritis*. *Lancet*, **2**, 270 - 271, (1978).
- D. A. Robinson - W. J. Edgar - G. I. Gibson - A. Matchett et L. Robertson, *Campylobacter enteritis associated with consumption of unpasteurised milk*. *Br. Med. J. i*, 1171, (1979).
- M. Sebald et M. Véron, Teneur en bases de l'ADN et classification des vibrions. *Ann. Inst. Pasteur*, **105**, 897 - 910, (1963).
- N. A. Simmons - P. J. Gibbs, *Campylobacter enteritis*. *Brit. Med. J.*, **2**, 284, (1977).
- M. B. Skirrow, *Campylobacter enteritis: a new disease*. *Brit. Med. J.*, **2**, 9 - 11, (1977).
- E. I. Tanner - C. H. Bullin, *Campylobacter enteritis*. *Brit. Med. J.*, **2**, 579, (1977).
- W. A. Telfer Brunton & D. Hyggie, *Campylobacter-associated diarrhoea in Edinburgh*. *Brit. Med. J.*, **2**, 956, (1977).

- P. Vassiliadis - D. Trichopoulos - V. Kalapothaki - E. Xirovchaki et Ch. Sérié, Isolation of *C. jejuni* / *C. coli* for the first time from the environment in Greece. Communic. au 5e Congrès Méd. Panhellén, 3-6/5/1979. Publié dans Arch. Soc. Médicales (Athènes), 6, 394-397, (1980).
- P. Vassiliadis - V. Kalapothaki - N. Matsaniotis - D. Trichopoulos et Ch. Sérié, First case of *Campylobacter enteritis* diagnosed in Greece. Communic. Soc. Hellén. Pediatr. Athènes, 26-2-1979. Bull. Clin. Pédiatr. Univ. Athènes 1980, 27, 177-180.
- M. Veron et R. Chatelain, Taxonomic Study of the *Campylobacter*, Sebald and Veron and designation of the Neotype strain for the type species, *Campylobacter fetus* (Smith and Taylor) Sebald and Veron. Inter. J. Syst. Bact. 23, 122-134, (1973).
- Veterinary Public Health Notes. Carriage of *Campylobacter* by dogs and cats in Denver, Colorado, Center for Disease Control, U.S.A. Febr. 1979, 6-7.

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργιος Μερίκας** καὶ εἶπε τὰ ἔξῆς :

Ἐπισημαίνω τὸ γεγονὸς ὅτι πρῶτος ὁ συνάδελφος κ. Βασιλειάδης ἀπειόνωσεν εἰς τὴν χώραν μας τὸ βακτηρίδιον.

Ἐπίσης ὅτι διὰ τῆς ἀνακοινώσεως δίδονται οἱ πρῶτοι ἀριθμοὶ περὶ τῆς συχνότητος παρουσίας τῶν βακτηριδίων εἰς τὸν τόπον μας. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὡφέλιμον διότι κατὰ τὰ γνωστὰ ποικίλλει ἡ συχνότης εἰς διαφόρους χώρας.

Ἀκόμη ὅτι τὸ περὶ οὗ ἡ ἀνακοίνωσις μικρόβιον προκαλεῖ καὶ πολλὰς ἄλλας νοσηρὰς δύντοτητας ἐκτὸς τῆς διαρροίας.